Acatistul Sfântului ierarh Leontie de la Rădăuţi (al doilea)

(1 iulie)

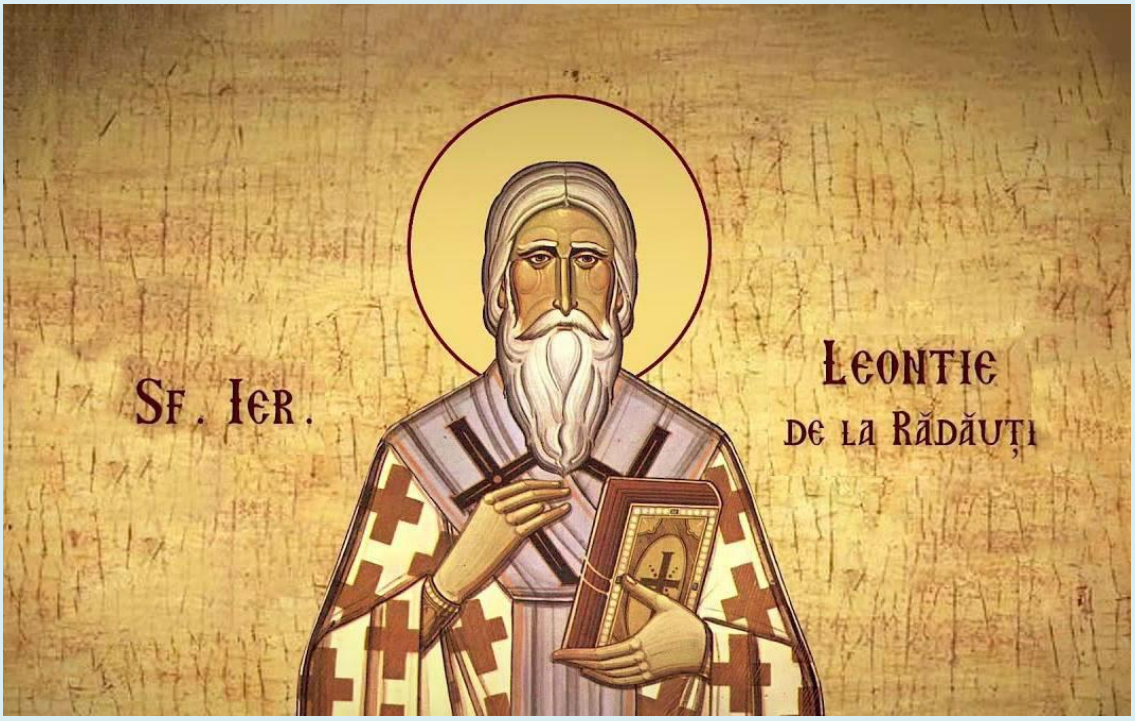

Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi (1 iulie):

https://www.academia.edu/43943969/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Leontie_de_la_R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i_1_iulie_

https://archive.org/details/sf.-leontie

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-leontie/249933295

***

Materiale despre Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Leontie-de-la-R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i-(1-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Leontie+R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Leontie

&&&

prăznuire, 1 iulie

La anumite „vremi de împlinire” se aleg „oameni aleşi şi sfinţi ai lui Dumnezeu”, care „adună” în ei toată virtutea unei întregi moşteniri, prin care „reînvie ” darul lucrărilor sfinte, ce aparent par uitate. Aşa este acest Sfânt Leontie. „Prefacerile istorice” deschid „alte condiţii” şi pentru viaţa duhovnicească. „Tradiţiile” se împletesc sau se curăţă de „rămăşiţele stricate”. De aici, tot mai mult, „centralizarea” şi a vieţii duhovniceşti în jurul Bisericii. Apar mânăstirile mari şi o ierarhie mai lucrătoare. Sihăstriile şi schiturile tradiţionale se pun sub „oblăduirea ocrotitoare” a acestora. „Sfinţii părinţi din pustiuri” vin şi în cetăţile lumii şi lumea se înduhovniceşte prin „duhovnicia curată” a celor „dincolo de cele lumeşti”. Aşa au apărut „sfinţi de hotar” între „Cer şi Pământ”, ce ţin astfel „echilibrul balanţei” vieţii. Sfântul Leontie este unul dintre aceştia şi cinstirea sa a rămas neuitată.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice:

Troparul (glas 8): În nevoinţe duhovniceşti toată viaţa ai petrecut, şi primind harul arhieriei, cu smerenie şi cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos, pe care roagă-L, Sfinte ierarhe Leontie, să ne mântuiască şi sufletele noastre.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu (glas 8): „Cela ce pentru noi Te-ai Născut din Fecioară...”

Doamne, miluieşte ! *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi: **Psalmul 50**
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Binecuvântat este acest „hotar al lumii”, ales „grădina Maicii Domnului”, în care „florile” PreaSfântului Duh rodesc şi Cerul şi Pământul se unesc; unul asemenea şi tu fiind, cu cinstire cântăm: ***Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!***

Icosul 1

Ale Daciei străbune locuri au întipărit chipul lui Hristos şi aşa un pământ şi un neam creştin până în adâncuri s-a făcut.
Bucură-te, Leontie, moştenire de neam creştinesc;
Bucură-te, Leontie, cel din „şiragul celor sfinţi”;
Bucură-te, Leontie, cel chemat la slujirea lui Hristos;
Bucură-te, Leontie, lucrarea cea de Sus;
Bucură-te, Leontie, izvorul de sfinţenie;
Bucură-te, Leontie, păstorul cel credincios;
Bucură-te, Leontie, al Bisericii ierarh de cinste;
Bucură-te, Leontie, cel cu chip de părinte;
Bucură-te, Leontie, cel dintre Sfinţii noştri părinţi;
Bucură-te, al pământului românesc răsad;
Bucură-te, Leontie, creşterea „rodului celui mare”;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Fulgerarea de lumină creştină a marelui apostol Andrei făclii sfinte a înmulţit şi pământul românesc în ogorul lui Hristos s-a prefăcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Şi sămânţa cea bună a crescut şi s-a răspândit peste tot şi naşteri noi de sfinţi a adus, ca o mărturie adevărată a celor binecuvântate.
Bucură-te, cel din „salba de aur ” a Sfinţilor români;
Bucură-te, cel împreună cu Ghelasie de la Râmeţ;
Bucură-te, cel împreună cu Sfântul mare mucenic Ioan de la Suceava;
Bucură-te, cel împreună cu nevinovata Filofteea de la Argeş;
Bucură-te, cel împreună cu blândul Dimitrie Basarabov;
Bucură-te, cel deodată cu marele Nicodim de la Tismana;
Bucură-te, cel împreună cu Sfântul Ioan de la Prislop;
Bucură-te, cel împreună cu încă mulţi Sfinţi de taină;
Bucură-te, unirea în duh a întregii ţări;
Bucură-te, înrudirea cea peste hotare;
Bucură-te, înrudirea ce nu se mai poate desface;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Toţi sfinţii sunt orânduiţi şi spre lucrările cele dumnezeieşti, mai ales la vremuri de încercare, de aceea şi tu, Sfinte Leontie, „crucea grea a timpului tău” ai primit, spre slava cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Aşa, din tinereţe la cele sfinte ai fost chemat şi viaţa monahală ai ales, ca tu însuţi cu cele duhovniceşti să te prefaci şi lucrarea lui Hristos să săvârşeşti.
Bucură-te, chipul lucrării de taină;
Bucură-te, că te-ai născut în duhul luminii;
Bucură-te, că ai crescut în focul ceresc;
Bucură-te, şi tu, nevoitorule pământesc;
Bucură-te, răvnitorul duhovniciei;
Bucură-te, căutătorul celor sfinte;
Bucură-te, doritorul celor de sus;
Bucură-te, iubirea cea mare de Dumnezeu;
Bucură-te, dragostea cea aprinsă de suflet;
Bucură-te, dăruirea de inimă curată;
Bucură-te, prinos pe altarul veşniciei;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Mânăstire mare ai întemeiat, ca să aduni noi răsaduri curate şi totodată să ocroteşti pe cei din pustie şi sihăstrii ameninţaţi de duşmăniile păgâne, ce nu ştiau de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

De acum, codrii şi munţii erau răscoliţi de vicleniile ucigaşe, şi nevoitorii în cele sfinte, nu mai ştiau unde să se ascundă, şi aşa, tu, Leontie, liman de scăpare te-ai făcut.

Bucură-te, lucrarea dintre Cer şi Pământ;
Bucură-te, cel povăţuit de însuşi Duhul PreaSfânt;
Bucură-te, alesul „noilor vremi”;
Bucură-te, credinciosul însă al celor strămoşeşti;
Bucură-te, fiul sfânt al Sfinţilor părinţi;
Bucură-te, fiul urmaş al Neamului;
Bucură-te, moştenitorul întreg al credincioşiei străbune;
Bucură-te, şi mai mult, încă o „prefacere sfântă”;
Bucură-te, prefacerea în Hristos;
Bucură-te, prefacerea în duh;
Bucură-te, prefacerea cea pentru veşnicie;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 5-lea

De acum, doar uniţi mic cu mare se mai putea sta în faţa celor străini de credinţă şi neam, ce năvăleau neîncetat, fără cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Aşa, tu Sfinte Leontie, smeritul călugăr, eşti ridicat la scaunul arhieresc de Rădăuţi, de unde să fii un părinte celor credincioşi şi păstorul cel ocrotitor de lupii răpitori.

Bucură-te, cel chemat la urmarea apostoliei;
Bucură-te, cel cu asemănarea de apostol;
Bucură-te, cel cu vestirea Evangheliei;
Bucură-te, cel cu mărturisirea dreptei credinţe;
Bucură-te, cel cu pecetea Bisericii;
Bucură-te, cel cu darurile harului;
Bucură-te, cel cu slujirea cea sfântă;
Bucură-te, cel cu povăţuirea iscusită;
Bucură-te, cel cu ajutorarea în nevoi;
Bucură-te, cel cu scăparea din primejdii;
Bucură-te, părintele cel cu braţele atotprimitoare;

Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Iubitor întru totul de Dumnezeu, aceeaşi iubire o revărsai peste toţi, şi aşa te-ai făcut asemănarea lui Hristos, ce jertfa Crucii a împlinit-o şi Învierea, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Comoara întregii tale vieţi a fost iubirea de Hristos şi pe aceasta ai insuflat-o tuturor, prin care ai primit şi darurile Sfântului Duh, cel de viaţă dătător.
Bucură-te, cel învăpăiat de dumnezeiescul dor;
Bucură-te, cel înfocat de dorirea duhovnicească;
Bucură-te, cel aprins de lumina de taină;
Bucură-te, cel nevoitor în multa rugăciune;
Bucură-te, cel silitor în post;
Bucură-te, cel sărac în cele trecătoare;
Bucură-te, cel bogat în cele Cereşti;
Bucură-te, cel ce ai descoperit comoara din ţarină;
Bucură-te, cel ce ai găsit mărgăritarul ascuns;
Bucură-te, cel ce însuţi te-ai făcut ogor sfânt;
Bucură-te, cel ce însuţi te-ai făcut comoară;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Cuvios în pustie şi sihăstrie, apoi în mânăstire, aşa ai cules toate virtuţile duhovniceşti, ca să fii cu adevărat plămăditor de sfinţenie al lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Sfinte ierarh Leontie, ucenici mulţi ai crescut, dintre care Daniil Sihastrul cel mai mult te-a urmat şi în sfinţenie ţi s-a asemănat.
Bucură-te, cel uns cu mirul duhovniciei;
Bucură-te, cel uns cu darul lui Hristos;
Bucură-te, şi mirul PreaSfântului Duh;
Bucură-te, cel care de asemenea izvorăşti mir;
Bucură-te, cel ce mirul sfinţeniei reverşi;
Bucură-te, mirul cel de bună mireasmă;
Bucură-te, mireasma cea nestricată;

Bucură-te, şi tămâia slujirii de altar;
Bucură-te, şi tămâia ce se ridică la Cer;
Bucură-te, prefacerea de Rai;
Bucură-te, unirea celor de Sus cu cele de jos;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Ca un mare sfeşnic ridicat la înălţime ai luminat şi întunericul păgân l-ai risipit, şi tot ţinutul Moldovei „mărturisirea lui Hristos" s-a făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Rugăciunea neîncetată, din sihăstrii şi Mânăstiri s-a răspândit până în cetăţi, ca o vestire a celor duhovniceşti şi ca o chemare la cele sfinte a celor iubitori de Hristos
Bucură-te, apa cea sfântă peste lume;
Bucură-te, apa lui Hristos ce înviază făptura;
Bucură-te, apa cea binecuvântată;
Bucură-te, apa naşterii din nou;
Bucură-te, apa ce coboară Duhul Sfânt;
Bucură-te, apa botezului naşterii de sus;
Bucură-te, şi izvorul tămăduirilor;
Bucură-te, cel la care alergăm şi noi, cei în nevoi;
Bucură-te, cel de care îndrăznim să ne apropiem;
Bucură-te, cel care ne primeşti cu iertarea;
Bucură-te, cel la care primim izbăvirea;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Sfinte Leontie, părintele de neam şi pământ strămoşesc, tot poporul te-a iubit, ca pe cel ce „chipul străbun l-a renăscut" şi credinţa acestuia a înălţat-o în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cine poate spune nevoinţele tale pentru poporul oropsit, pe care la Hristos l-ai călăuzit şi din primejdiile păgâne l-ai scos?
Bucură-te, omul lui Dumnezeu pe Pământ;
Bucură-te, îngerul omenesc în lume;
Bucură-te, puterea cea dincolo de fire;
Bucură-te, tăria cea peste toate;

Bucură-te, al Bisericii chip de cinste;
Bucură-te, al Bisericii credincios slujitor;
Bucură-te, al Bisericii veghetor;
Bucură-te, cel vrednic de scaunul arhieresc;
Bucură-te, cel ales pentru altar;
Bucură-te, zugravul icoanei lui Hristos;
Bucură-te, cel care ai devenit însuţi o icoană;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Sufletul tău jinduia după dulceaţa liniştii sihăstreşti, dar pentru Biserica lui Hristos ai ieşit şi la „lupta lumii de jos" pentru poporul cel nevinovat, spre cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Credincios şi veghetor cârmaci te-ai arătat şi în scaunul arhieresc îndoit te-ai nevoit, ziua şi noaptea, cu încercările cele dureroase.
Bucură-te, şi ostaş al Crucii;
Bucură-te, şi ostaş în lupta cu cei ucigaşi;
Bucură-te, şi ostaş duhovnicesc;
Bucură-te, cel bun luptător;
Bucură-te, cel înfricoşător pentru cei răi şi vicleni;
Bucură-te, astfel, pildă de mare credincioşie;
Bucură-te, pildă de slujire;
Bucură-te, pildă şi de smerenie;
Bucură-te, cel înălţat care pe cele de jos nu le-a uitat;
Bucură-te, cel de jos cu prefacerea sfântă;
Bucură-te, minunea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Credinciosul domnitor Alexandru cel bun şi mitropolitul Sucevei în tine au văzut pe bunul păstor al oilor duhovniceşti, şi aşa ţi le-au încredinţat, ca la „păşunea lui Hristos" să le aduni, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Şi aşa, prin tine mulţi au crescut, urmaşi vrednici din sămânţa bună pe care tu o ai semănat şi care roduri înmulţite a dat.

Bucură-te, uşă de viaţă duhovnicească;
Bucură-te, cel asemenea Sfinţilor părinţi;
Bucură-te, cel ce ai renăscut duhul cel de demult;
Bucură-te, cel ce ai renăscut chipul cel sfânt;
Bucură-te, glasul de taină iarăşi auzit;
Bucură-te, vestirea celor uitate;
Bucură-te, vestitorul cel adevărat;
Bucură-te, al acestui pământ „mărturisitor”
Bucură-te, pecetea străbună neştearsă;
Bucură-te, împodobirea strămoşească;
Bucură-te, frumuseţea luminii lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Cu adevărat, plămăditorul sfinţeniei lui Hristos te-ai făcut, că prin tine „cele sfinte străbune” în noi chipuri de Sfinţi au trecut, spre neîncetata cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Darul tău adus pe altarul lui Hristos a rămas prescura cea veşnică a liturghisirii acestui neam bine credincios, ce se va împărtăşi de-a pururea.
Bucură-te, sfântul bunelor nădejdi;
Bucură-te, nădejde şi pentru noi, urmaşii;
Bucură-te, bucuria credinţei ce se moşteneşte;
Bucură-te, bucuria credincioşiei de neam;
Bucură-te, pomenire de inimă;
Bucură-te, pomenire ce duce la veşnicie;
Bucură-te, Sfinte Leontie, rugătorul urcat la Cer;
Bucură-te, Sfinte Leontie, cel dintre sfinţii de aproape;
Bucură-te, părintele la care alergăm;
Bucură-te, nume de închinat;
Bucură-te, nume de icoană;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Mare dar al Iubirii dumnezeieşti ai fost, în totodată iubirea acestui neam şi pământ românesc, şi aşa chip de icoană te-ai făcut, prin care şi noi primim lumina plămă-ditoare de sus, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1

Ale Daciei străbune locuri au întipărit chipul lui Hristos şi aşa un pământ şi un neam creştin până în adâncuri s-a făcut.
Bucură-te, Leontie, moştenire de neam creştinesc;
Bucură-te, Leontie, cel din „şiragul celor sfinţi”;
Bucură-te, Leontie, cel chemat la slujirea lui Hristos;
Bucură-te, Leontie, lucrarea cea de Sus;
Bucură-te, Leontie, izvorul de sfinţenie;
Bucură-te, Leontie, păstorul cel credincios;
Bucură-te, Leontie, al Bisericii ierarh de cinste;
Bucură-te, Leontie, cel cu chip de părinte;
Bucură-te, Leontie, cel dintre Sfinţii noştri părinţi;
Bucură-te, al pământului românesc răsad;
Bucură-te, Leontie, creşterea „rodului celui mare”;
Bucură-te, Sfinte părinte ierarh Leontie, plămăditorul de taină al sfinţeniei lui Hristos!

(Extras din cartea: Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti: Platytera, 2016)

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sfântul Leontie, iubitor de isihie și vrednic povățuitor al drept-credincioșilor

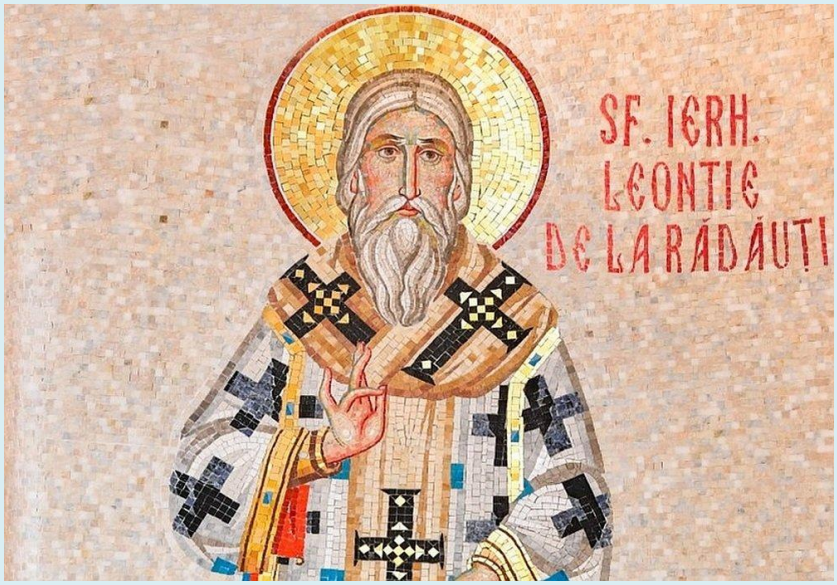

Biserica Ortodoxă Română îl sărbătoreşte astăzi pe ierarhul isihast al Rădăuţilor, Sfântul Leontie, care a trăit în secolele de legendă ale istoriei noastre naţionale, 14 şi 15. Pentru Istoria românilor secolul 14 este epoca în care s-au constituit voievodatele româneşti ale Ţării Româneşti şi Moldovei, timp în care s-a cristalizat, pe lângă organizarea politică, şi cea bisericească de la noi prin apariţia scaunelor mitropolitane de la Curtea de Argeş şi Suceava.

La nivelul Ortodoxiei universale, acest veac a fost marcat de epoca de aur a isihasmului, când Sfântul Grigorie Palama a teologhisit despre acest mod de trăire anahoretică ce duce la bucuria pe care au trăit-o apostolii la Schimbarea la Faţă a Domnului nostru Iisus Hristos de pe Muntele Tabor.

Codrii seculari ai Moldovei de acum 7 veacuri fremătau de numărul mare al sihaştrilor isihaşti care se nevoiau pentru dobândirea virtuţilor duhovniceşti şi sfinţeau prin viaţa lor, plină de lumina rugăciunii neîncetate, plaiurile binecuvântate de Dumnezeu ale țării ctitorite de Bogdan Vodă între Carpaţi şi Nistru.

Între chipurile luminoase ale isihasmului românesc s-a aşezat şi Sfântul Leontie, „ierarhul lui Hristos, vasul cel ales al Duhului Sfânt, care, cu înţelepciune şi smerenie, s-a nevoit în privegherea sihăstriei şi în povăţuirea celor încredinţaţi lui spre mântuire” (Condacul slujbei Sfântului ierarh Leontie).

El s-a născut în veacul al 14-lea, în oraşul Rădăuţi, unde-şi dorm somnul de veci în biserica voievodală a Mănăstirii Bogdana primii voievozi ai Moldovei, unii dintre ei contemporani cu Sfântul Leontie. În această necropolă voievodală a Moldovei a intrat ca monah ierarhul de mai târziu, primind numele de Lavrentie.

Dorind să se desăvârşească duhovniceşte, s-a retras în sihăstrie pe Valea Putnei, unde se nevoiau mulţi pustnici isihaşti. Aceştia l-au îndrumat pe calea descoperirii prin rugăciune şi asceză a bucuriei luminii taborice şi a pregustării din lumea aceasta a fericirii cereşti.

Prin viaţa lui duhovnicească exemplară, a devenit un model pentru alţi căutători ai isihiei, în jurul său adunându-se mai mulţi ucenici. A înfiinţat Schitul Laura, care era cunoscut după numele lui: Schitul lui Lavrentie. Este prima sihăstrie din nordul Moldovei cunoscută cu numele. Tradiţia consemnează că în acest schit s-a format duhovniceşte, sub îndrumarea egumenului Lavrentie, şi Sfântul Daniil Sihastrul.

Domnitorul Alexandru cel bun (1400-1432) a întemeiat Episcopia Rădăuţilor la Mănăstirea Bogdana, biserica voievodală de aici devenind Catedrală Episcopală. Primul episcop al acestei eparhii a fost ales cuviosul Lavrentie. „Ca episcop al Rădăuţilor, Lavrentie a rămas om al rugăciunii şi al dragostei de aproapele, făcând milostenie şi împărtăşind povăţuiri şi cuvinte de mângâiere tuturor” (Sinaxar).

La bătrâneţe s-a retras din scaunul episcopal de la Rădăuţi la schitul pe care-l întemeiase şi s-a dedicat vieţii sihăstreşti. Prin rugăciune şi asceză a ajuns să dobândească darul înainte-vederii şi pe cel al vindecărilor. Asemenea marilor Părinţi isihaşti, cunoscând dinainte că urmează să treacă din această lume, „a cerut să fie tuns în chipul schimniciei, primind numele de schimonahul Leontie”, după cum aflăm din Sinaxar. De aici şi numele sub care-l cunoaştem noi ca sfânt.

Sfârşitul lui este unul de Pateric. După ce şi-a luat rămas-bun de la ucenicii săi, şi-a dat sufletul în mâinile Domnului nostru Iisus Hristos, pe care L-a slujit cu credinţă toată viaţa. A fost înmormântat în biserica Schitului Laura. Aici veneau mulţi credincioşi pentru a cere ajutorul cuviosului Leontie şi se săvârşeau multe vindecări.

Datorită minunilor ce se petreceau la mormântul lui, la cererea credincioşilor, moaştele cuviosului au fost mutate în Catedrala Episcopală a Rădăuţilor. Aici au rămas până în anul 1639, când au fost ascunse pentru a nu fi întinate de incursiunile unor „tâlhari veniţi de dincolo de hotarele de la nord ale Moldovei”, după cum consemnează Sinaxarul. Moaştele ascunse ale Sfântului Leontie nu au mai

fost găsite o lungă perioadă, şi abia la sfârşitul secolului trecut au fost descoperite o parte din ele.

În anul 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât trecerea în rândul sfinţilor a ierarhului Leontie de la Rădăuţi, cu zi de serbare 1 iulie. Moaştele sale se află în biserica Mănăstirii Bogdana, unde aduc multă mângâiere celor ce vin să-i ceară ajutorul.

Troparul închinat lui ne prezintă sintetic trăirea lui isihastă şi păstorirea lui ca ierarh la Rădăuţi: „Cu ostenelile nevoinţelor duhovniceşti toată viaţa ta ai petrecut-o şi primind vrednicia arhieriei, cu smerenie şi cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos, pe care roagă-L, Sfinte ierarhe Leontie, să mântuiască sufletele noastre”.

Biserica ne învaţă să ne rugăm Sfântului ierarh isihast al Rădăuţilor rostind cuvintele: „Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie, primeşte smerita noastră rugăciune, precum Mântuitorul a primit cei doi bani ai văduvei, şi cere pentru noi dar şi putere, ca toate poftele trupeşti călcând, să vieţuim în bună cinstire şi curăţie, agonisind iertare de păcate şi trecere fără primejdie în ceasul morţii, şi când vom trece noi întru nădejdea Învierii spre viaţa de veci, pururea să ne desfătăm de prea fericita faţă a lui Dumnezeu Celui în Treime închinat şi slăvit: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!”